

EL PAPA AL SERVEI DEL POBLE DE DÉU

El dia 29 de juny se celebra la solemnitat dels sants apòstols Pere i Pablo. Pere va conèixer al Senyor des del començament i va formar part del grup dels primers apòstols, va escoltar la seua predicació, va viure el drama de la passió i va ser testimoni de la resurrecció. Pablo, en canvi, no va conèixer personalment a Jesús abans de la seua passió i resurrecció, sinó que ho va veure per primera vegada quan se li va aparèixer mentre es dirigia a Damasc.

No obstant això, en ells hi ha una cosa comuna: una vegada van conèixer a Jesús van descobrir que la seua vida no tenia sentit més que vivint per a Ell. En certa ocasió en què molts deixebles el van abandonar per la duresa de les seues paraules, davant la pregunta de Jesús sobre si també ells l'abandonarien, Pere va respondre: "Senyor, a qui aniríem? Tu tens paraules de Vida eterna" (Jn 6, 68). La mateixa convicció expressa Pau quan en la carta als Filipencs afirma: "Tot ho considere pèrdua comparat amb el bé suprem que és conèixer Jesucrist, el meu Senyor" (Fil 3, 8). Per això la seua vida únicament té un sentit i una meta: "apoderar-me'n (de Crist), ja que també Jesucrist es va apoderar de mi" (Fil 3, 12). Els dos es van dedicar a anunciar l'Evangelí i van donar la vida per Crist, un per la creu i l'altre per l'espasa.

Van tindre missions molt diferents a l'Església. Pere, que en alguns moments va prendre la paraula en nom dels dotze, va ser el primer a confessar la fe i per tres vegades va confessar el seu amor al Senyor després de la resurrecció; va rebre de Crist la missió de confirmar als seus germans en la fe i de pasturar les ovelles del seu ramat. La seua missió va estar sobretot al servei de la comunitat cristiana, encara que el desig d'anunciar l'Evangelí el va portar a Roma.

Pau, en canvi, va ser abans de res un evangelitzador incansable i fundador de noves comunitats cristianes. Amb tot, en les seues cartes es manifesta com un pastor que anima, corregeix, exhorta i governa les comunitats que ha fundat mitjançant l'anunci de l'Evangelí; i en les cartes pastorals instrueix als futurs responsables de l'Església sobre les seues obligacions com a pastors del Poble de Déu. Estos dos apòstols encarnen les dos dimensions del ministeri: enviats a anunciar el missatge de l'Evangelí i a cuidar la fe de la comunitat cristiana.

El Papa, com a successor de Pere, és el primer a confessar la fe, exerceix en nom de Crist el servei de l'autoritat suprema en l'Església pasturant el ramat del Senyor; i la seua predicació és un punt de referència per a l'anunci de l'Evangelí. D'esta manera ens confirma en la fe, i es converteix també en el primer testimoni de Crist ressuscitat. El seu servei al Poble de Déu és creador d'unitat. La comunió amb el Successor de Pere és el camí per a una unió viva amb Crist. Sabem que actualment el seu ministeri no és fàcil. L'Església navega sacsejada per tempestes que no sols venen de fora sinó, moltes vegades, de les nostres infidelitats a l'Evangelí. Que esta festa augmente el nostre amor al Papa, la nostra comunió amb ell i la nostra oració per les seues intencions.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***